

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

LISTOPAD 2018

Co všechno se stihlo na mlýně a ve Sloupu

Pokračovat ve stavbě sušárny, vybít část stavení, pořezat a uskladnit několik kubíků dřeva, pokročit opět ve stavbě sušárny, obrousit a natřít plot, posekat louky, náhon, vykopat přívod pro elektrický kabel, nu - ještě kus té sušárny, umýt okna, pověsit císařskou a královskou vyhlášku z roku 1914 o rekvírování koní...A NESMÍM ZAPOMENOUT NA SUŠÁRNĚ. Ta je krásná a když všechno půjde dobře, zjara zavoní křížalami. Oheň bude blahosklonně prskat a kouř se milosrdně *poplází* komínem - a třeba taky škvírami stavičky ven ke ztlhlým hvězdám jasně planoucím nad Opavským mlýnem. Vůně sušených švestek, jablek, ano i hrušek se poline až k milému Pánubohu, i na Hradě to ucítí. A pak teprve bude hotovo.

Mezi brigádníky řádila Róza, ani ne tříletá, a rozvázně se procházel čerstvý školák Vojta Podroužek. Dva dny tam s námi pobýli Hop s Yourym. Z Youryho a Máry Kuskova se vyklubali příležitostní bravurní *bluesmani*. O Kudrnáčovi a Malinovi ví každý, že umějí hezky zpívat, ale tohle bylo překvapení. Po čtyřech dnech se třicetihlavá brigádní parta přesunula do Sloupu. Tady odrásala a znovunatřela plot a vysmejčila důkladně oba domy. Vašek Holý překrásně vybarvil domeček pro děti, jeho bratr Petr pověsil spolu s opavským Motýlem vypaného sviště nad schodiště a svalnatec Martin Jelen skolil křivě rostoucí strom, který se už už sunul na dům.

Brigáda si vařila sama a v kuchyni bylo možné vidět Kačku Klabzubovou, Lucku Vozandychovou, TN, Česílka a Čipmanka a Kudrnáče s jeho lasagnemi... Zbyněk Pinda Svoboda to pak ve mlýně rozsvítil, jmenovitě opravil roky nefunkční osvětlení mlýnice. Ne vše jsme stihli, někdy bylo ladění a dohadování trochu složitě. Snad všichni se ale rádi zaposlouchali do textu brigádní hry.

Srpnová tradiční brigáda nebyla samozřejmě jediná. O tom, co opravili a vybudovali tomíci z Kadaa, se dočtete na stránce 24. V jihočeském Pořešíně jsou po předposledním říjnovém víkendu vysázeny nové stromy - a další, neustávající zvelebování spolkových chalup nás čeká.

Tomáš Novotný

foto: Zdeněk Šmída

OBSAH

říjen 2018

str. 4	1918-2018, Tadeáš Klaban, Tomáš Novotný
str. 5	Stoletá dáma v Kamence, Anetka a Rob Schulzovi
str. 6	Putování po táborech, Anežka Klabanová, Tomáš Novotný
str. 7	Léto u Zálesáků, Jan Říčný
str. 8	Holubinky 2018, Jiří Krajča
str. 9	Tábor trosečníků, Míra Hepnar
str. 10	Z deníku červené královny, Jarmila Póčová, Hana Picková
str. 11	Nebude tábor? Postavíme Tábor! Milan Kaláb-Grizzly
str. 12, 13	Egyptané, Zdeněk Vejrosta
str. 14, 15	Zlato na Klondiku, Ivana Černíková
str. 16-18	Letní táborová škola
str. 19	Tomíci pomáhají Světlušce
str. 20	Sraz tomíků v Roztokách
str. 21	Zuzana Antoňová, Ondřej Mánek
str. 22	Monika Žídková, Jana Slavíková,
str. 23	Helena Doubravová, Hana Štřiteská
str. 24	Standa a Johanka Cingelovi,
str. 25	Báječné prázdniny,
str. 26	Tom a Adam Weichtovi
str. 27	Měsíc věží a rozhleden, Petr Teringl
str. 28	Za hory, za doly i za řekou,
str. 29	Petr Teringl
str. 30	Týpí jako domov, Kateřina Pejšová
str. 31	Mikešovo nožobraní, Jiří Lukeš
str. 32	KADAO na Kusalínu, Tomáš Weicht,
str. 33	Jiří Homolka
str. 34	Zprávy z ústředí
str. 35	Ohlasy
str. 36	Herberk ve Sloupu, Tomáš Novotný

1918

2018

Táboření u vody. Už to zase půjde!

Je zajímavé si připomenout, kteří horliví a na důsledky nemyslicí poslanci tehdy v roce 2001 zařídili na dlouhých šestnáct let táboření u vody.

V tehdejší sněmovně seděli sociální demokraté, komunisté, unionisté, lidovci a ODS. Posledně jmenovaná partaj pro ruku zákon nezvedla. Ostatní všichni, jako jeden muž. Řeknete si možná: *konali v dobré víře!* Ve zjitřené atmosféře opakujících se povodní chtěli, aby ze břehů řek zmizely stavby, které tam nepatří. S vaničkou vylili ovšem i dítko, to táborové. Legislativa na dlouhé roky let znemožnila desítkám, možná stovkám všemožných oddílů, aby jezdily na svá tradiční, milovaná, věky prověřená a hýčkaná tábořiště u vody.

Co naplat, že se vedoucí, s tábořišti srostlí, zapřísahali, že budou držet hlídky a že v případě stoupající vody tábor vyklidí, tak, jako se dalo v uplynulých desetiletích. Se správci povodí a s majiteli pozemků nebyla řeč. To je naštěstí už minulostí.

Vodní zákon, jehož rigorózní ustanovení nás před léty vyhnalo od řek a říček, byl změněn. Je za tím pětiletka úsilí šéfa České rady dětí a mládeže Aleše Sedláčka. Jistě, bombardovali jsme ho podněty a nápady, nejeden ze spolkových vůdců také navštívil to či ono povodí, přiložili jsme ruku k dílu.

Bez Alešovy mravenčí práce a nekončícího úsilí, schopnosti lobovat a vyjednávat pořád dokola s poslanci a úředníky by se to ale asi nepovedlo. Cenné bylo, že získal podporu Miluše Horské, místopředsdkyně Senátu Parlamentu ČR. I jí patří náš dík.

Vlétě začal platit vylepšený vodní zákon, do jehož paragrafu 67, odstavce 2, písmene d, byla k restriktivnímu ustanovení nově vložena věta „... *to neplatí pro zřizování táborů sestávajících pouze ze stanů, které byly před stanovením aktivní zóny záplavového území v tomto místě zřizovány a které lze v případě povodňového nebezpečí neprodleně odstranit.*“ Zákon nabývá účinnosti za pár měsíců, od 1. ledna 2019.

Skeptiky možná napadne, jak je to s táborovými kuchyněmi. To přece nejsou stany, že? Co když si někteří horlivci z obcí a povodí vyloží poměrně ohebnou formulaci tak, že jde jen o nepodsadové stany, které lze fakt zabalit a přemístit za pět minut – což o týpkách a bytelných stanech s podsadou platit nemusí, o konstrukcích polních kuchyní zapuštěných do země už vůbec.

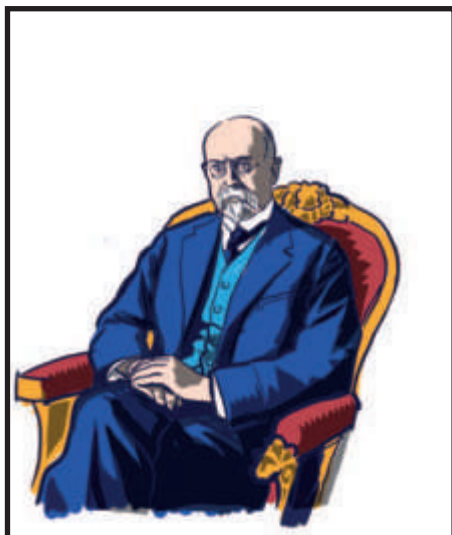
Inu, zaplašme skepti a modleme se ke Zdravému rozumu. A kuchyně se učme stavět jiné, samonosné. Jiná cesta asi není.

Tomáš Novotný

ANO, TAKLE ZBLÍZKA SE ZDÁ, ŽE TA VAŠE KUCHYŇ JE OPRAVDU MOBILNÍ.

na další straně malé překvapení!

1918 2018

Těžko nevzpomenout narozenin republiky, ve které žijeme. Co na tom, že při pohledu na politickou situaci se jedni dneska radují a druzí mají návaly a všelijaké *horkostě*. Stovka si zaslouží připomenutí, ať se děje cokoliv.

Proto si dovolíme vyprávět k vám krátce po vydání tohoto Tomíka malý republikánský dárek. Nebude v něm scházet ani zmínka o monarchii, vždyť na polámaných křídlech jejího dvojhlavého orla se nový československý stát v roce 1918 vylíhl! Dárek se vám vejde do (větší) kapsy a třeba si jím ukrátíte prodlužující se večery nebo cesty vlakem na výpravách s tomíky.

*Tadeáš Klaban z Poděbrad
a Tomáš Novotný z Roztok*

Stoletá dáma v Kamence

Letošní tábor Kulíšků se konal prvních čtrnáct dní o prázdninách na turistické základně v Kamence – Oderských vrších. Na rozdíl od minulého roku jsme byli rozděleni pouze do tří družin.

Při hraní táborové hry Stoletá dáma jsme prožili období od založení Československa až po současnost. Prošli jsme napříč dějinami, například válkou, komunismem a zkusili jsme si také nacvičit spartakiádu v dobovém *cvičném* úboru a s retro hudbou Michala Davida.

Takže jsme si to nejen moc užili, ale zároveň jsme se i něco zábavnou formou naučili z dějin naší země.

Několikrát jsme si šli zahrát na místní louku softbal, často jsme hráli fotbal nebo stolní tenis. Navštívili jsme také nedaleké město Fulnek. Samozřejmě nechyběly ani služby po družinách, které se každý den střídaly.

Na táboře byla skvělá atmosféra s výbornými vedoucími Maruškou, Ondrou, Danem a šikovnou kuchařkou Jindrou, která nám celý tábor moc dobře vařila.

*Anetka a Rob Schulzovi,
TOM Kulíšci, Roztoky*

Putování po táborech

Jihočeská táborová pouť s Tomkem Hurtem začala milou návštěvou u **Veverků** poblíž Blatné a pokračovala přes Třeboň a naše základny v Pořešíně (právě tu bivačkova pětice sympatických maminek s dětmi – nejsou sice zatím u tomíků, ale všeho do času) a Rožmberku. Zde se pilně pracovalo a časem se rekonstrukce třeba dočká i prastarý c. a k. trezor původem z Vídně.

Pokračovali jsme k Červené Lhotě na krásné tábořiště **Bodláků**. Malé šermířky na krásném týpkovém tábořišti! Finále putování bylo u Sedlčan na velkém táboře tomíků z **TOM Gaudium**. Ti hráli hru na motivy Sedmi statečných. Jeden mladík chtěl s námi odjet na ústředí, ale na poslední chvíli si to rozmyslel. Příjemná pouť to byla!

(ton)

Výprava za tomíky-táborníky

Zkraje července jsem navštívila dva tábory na Vysočině. **TOM Sihasapa** z Brna táboří už od roku 1992 u Brťovic. I letos na mírně svažité louce vyrostlo sedm malovaných tee-pee. Celým týdnem tábora se proplétala témata ekologie, například na nástěnce kromě velkého malovaného hořce měli Shihapapáci fotky **různých variant chovu slepic**. Netradiční, ale dobré.

Po vegetariánském obědě a odpoledním klidu se táborníci zrovna připravovali na přespání venku pod širým nebem. Čekala je krásná teplá noc. A co je také zajímavé? V táborové knihovničce byste kromě nejnovějšího Tomíka, komiksů a celé řady knih od Miloše Zpleta našli také například i cizojazyčné knížky, protože mezi tomíky byla i dívka z Německa a dalekého Mexika. Na táboře byli zahraniční hosté moc spokojení.

Druhý tábor, který jsem navštívila, byl tábor dalšího brněnského oddílu, **TOM Hvězda Severu**. Jejich tradiční tábořiště je u vesničky Těchoraz blízko Pelhřimova.

Vlála tam na stožáru vlajka s hořcem a pobývala na něm třicítka chlapců a drobet děvčat. Tábořiště si postupně pod taktovkou Martina Fišla budují a zkrášlují už více jak deset let.

Kromě hráze a saunovací tůně si příští rok budou moci užívat nové pevné prostorné jídelny s kuchyní. Tu od základů během tábora staví jejich oddíloví mladoši krok za krokem. Vrtají, stloukají a opalují prkna. Jde jim to od ruky a baví je to. Naopak děti zase byly ponořeny do boje s padouchy na planetě Mars. Společně se všichni také chystali na přespání v divočině.

Oba tábory byly pěkné, uklizené, tiché, schované na samotě mezi lesy. Všem vedoucím, instruktorům, paním a slečnám kuchařkách patří velký dík za to, že pro malé tomíky tak pěkně tábory připravili.

Anežka Klabanová

Léto u Zálesáků

Letošní prázdniny jsme zahájili zhurta, tedy hned 30. června odjezdem na týdenní výpravu do Rakouska. Ano, Rakousko, náročná výprava pro členy starší třinácti let. I tak se nás sešlo pětadvacet. Vyráželi jsme pěti auty naloženými až po strop směr Dachstein. V každém autě pět osob, ale bezva nálada.

Po pár hodinách první zážitek – Orlí hnízdo, které bylo uvedeno skvělou alpskou serpentinou. Jedeme dál a odpoledne se ubytováváme v údolí Dachsteinu. Další den nás čekalo velké setkání s ferratami. A setkání to bylo nanejvýš přínosné, roky lezení na stěnách v Česku nás výborně připravily a byť označením šlo o náročné ferraty, skvěle jsme je zvládli.

Další den a Dachstein, vyjeli jsme brzy ráno lanovkou a hned na nás čekaly parádní atrakce, nejvyšší visutý most v Evropě, ledová jeskyně, skywalk. A pak atrakce největší – ferrata až na vrchol Dachsteinu. Dali jsme ji!

Ve středu nás čekal odpočinkový den přímo v Salzburku – hrad, lanovka, výlet po řece... bylo to *jen* město, ale vcelku náročné.

Následující den jsme se vydali do Hallstattu, jedné z nejstarších osad Evropy. Prvně jsme vylezli 400 metrů dlouhou stěnu a pak vyrazili do solných jeskyní. Nakonec jsme prošli Asiaty zahlcené centrum Hallstattu. Dechberoucích fotek máme spousty.

Stihli jsme i klasický výšlap na Strimskogel nebo termální park. První týden prázdnin byl na zážitky hodně bohatý.

Následně jsme zvládli první příměstský tábor a opět nás bylo dost. Sešlo se 14 dětí, které mimo jiné navštívily dolní oblast Vítkovic, rukodělně si zadováděly a vyrobily mamkám tašky, zahrály spousty sportovních a tábornických soutěží apod.

Na přelomu července a srpna jsme pak vyrazili na klasický tábor na vlastní základnu u Zbyslavic, kde jsme 14 dnů sbírali houby netradičních velikostí, tvarů a chutí. A taky nás navštívily slečny z hvězdárny se svými dalekohledy, vyráběli jsme barefootové boty, vyrazili jsme na koncert blues rockera a do jumpparku.

Předposlední týden nás čekal druhý turnus příměstského tábora. Opět jsme zvládli dva výlety, táborovou hru, přespání v klubovně... A prázdniny utekly jako voda.

*Jan Říčný,
TOM Zálesák, Hlučín*

HOLUBINKY 2018

Sešli jsme se hned první prázdninový den s plnou výbavou u klubovny, zamávali rodičům a vyrazili na tábor. Naším cílem bylo tábořiště Zálesáků poblíž Zbyslavic.

Už z dálky nás vítala hudba a se vstupem na louku jsme se ocitli přímo v centru obce Holubinky. Pan starosta nám v uvítacím proslovu sdělil, že Holubinky jsou unikátní obec, světově proslulá svými nevšedními nalezišti hub. V současnosti se však potýká s nedostatkem občanů, který způsobilo požití jedovaté houby. My jsme se měli nastěhovat do prázdných domů a znovu vzkřísit povadlou slávu obce. Tak se Holubinky staly naším novým domovem. Osídlili jsme Mladé a Staré Město, scházeli se na návsi, kterou tvořila Radnice, Vegetiště, Čistotovy lázně a Po-hostinství U Hadovky smrduté. Tam jsme také do sebe nasoukali první holubinkovské jídlo. Bylo výborné, naše počáteční nedůvěra po starostou vyličené historické události byla ta tam.

Krátce nato jsme se spojili do rodin, stali se z nás Růžovkovi, Pravákoví, Nejedlí... A pak už to šlo ráznaráz:

- Sehráli jsme spoustu her a soutěží, za umístění v nich jsme získávali písmenka do zpráv, prozrazujících, v kterých místech se nalézají ty nejvzácnější houby.

- Vybudovali jsme zahrádky, do kterých jsme nalezené exempláře přesazovali.

- Obětovali jsme některé jednotlivce za dobré počasí.

- Získávali jsme orlí pera – ti starší třeba za dlabanou misku, hodinové stání na kůlu nebo přenocování mimo tábor bez spacáku.

- Učili jsme se tábornickým dovednostem.

- Plnili jsme zábavné úkoly z Osudovníku.

- Vyrazili jsme na dvoudenní cyklovýlet za houbami.

- Došlo i na oblíbené sporty – ringo, fotbal a baseball.

- Překonávali jsme oddílové rekordy v nejrůznějších disciplínách.

- Tvořili jsme atlas hub.

- Zpívali jsme u táboráků, běželi Velký táborový běh.

- Každý večer jsme luštili zprávy a vydávali se za houbami.

- Uspořádali jsme volební kampaň a zvolili nového starostu Holubinek.

- Přivítali jsme nečekanou návštěvu z Výtrusnic, ze které se vyklubali naši rodiče, a užili jsme si společné poutové veselí.

Když už byly houby takřka sesbírány, sdělili nám starosta s *pohříbným* pradávné holubinkovské tajemství: Nohy na-

lezených hub obsahují vzácného červa, který se chová podobně jako modelovací hmota a dají se z něj vytvářet různá díla. Tak jsme šťourali červy a tvořili z nich ty nejroztodivnější (i když každý občan Holubinek ví, že normální je právě to, co je roztodivné) houbičky a během dvoudenní mise je rozmístili po širokém okolí, čímž jsme rozšířili do světa nebetyčnou holubinkovskou slávu!

*Jiří Krajča – Tetřev
TOM Zlaté šipy, Valašské Meziříčí*

P.S. Tento tábor byl zcela výjimečný po mediální stránce – na tábořišti nás navštívila rozhlasová reportérka, půlden s námi strávili kameraman a reportér z Děčka, a aby toho nebylo málo, pětice odvažlivců se vydala do studia ostravského Dobrého rána ČT. Snad jsme sobě ani tomíkům ostudu neudělali!

Tábor trosečníků

Na letošním táboře jsme vypluli na širé moře vstříc dobrodružství. Počáteční poklidnou plavbu záhy vystřídala prudká bouře, ve které jsme postupně přišli o plachty, stěžně i sebevědomí. Neovladatelné lodě pak narazily na neznámý skalnatý břeh. Jen dobrá znalost plavání nám zachránila život a prudké vlny příboje nás postupně vyplavily na pusté pobřeží. Tam jsme zbudovali tábor.

Postavili jsme chýše, z vraků za odlivu jsme zachránili něco zásob, nějaké zbraně a nářadí. Pak jsme obratným zacházením s křesadly zapálili táborový oheň. Abychom přežili, sbírali jsme ovoce, lovili ryby a naučili se péct chleba. Při průzkumných výpravách jsme museli překonat husté lesy, přecházeli jsme záludné bažiny plné komárů a plavali v prudkých přechýlených řekách.

Při bojích s přírodou, domorodci i divokou zvěří se naše oblečení postupně měnilo v cáry, na našich tělech se objevovaly šrámy, rány a puchýře. Navzájem jsme si pomáhali a dodávali si odvalu.

Po celý čas jsme z trosk našich lodí stavěli člun, který by nás odnesl zpět domů. Pak, když nastal ten čas, jsme spustili člun na vodu, nalovili zvěř, natrhali banány, naposledy si zaplavali v průzračné vodě laguny, vztyčili plachty a vypluli domů.

Odváželi jsme poklad: spoustu vzpomínek na čas prožitý s kamarády a krásný kus našeho oddílového a táborového života. V pořádku jsme přistáli v Červeném Kostelci. Roztrhaní, špinaví, unavení, ale zdraví, šťastní a spokojení.

Námořníci a trosečníci, ahoj!

*Admirál Míra Hepnar,
TOM Kadet, Červený Kostelec
(red.kráceno)*

Z deníku Červené královny

Můj poklidný život v blízkosti obce Chlébské nabral zcela nové obrátky po příjezdu dětí z oddílu TOM Oftalmo. Do našeho světa se dostaly norou v patách králíka. Následně jim moje sestra Bílá královna prozradila, že jsem se zmocnila největšího tajemství Říše divů, a to kouzelného orákula (proroctví). Děti se jej následně za pomoci obyvatel Říše divů vydaly hledat. Při tom zažily mnohá dobrodružství, nejednou musely prokázat odvahu a čelit nejrůznějším výzvám. Trpělivě tak zlepšovaly své schopnosti a dovednosti, díky čemuž byly následně schopny porazit v závěrečném boji moji armádu.

Jako uznání jejich převahy jsem tomíkům nakonec dobrovolně odevzdala orákulum. Závěrečnou oslavou jsme stvrdili naše přátelství!

*Jarmila Póčová, Hana Picková
TOM Oftalmo, Brno*

Nebude tábor?

Tak postavíme Tábor!

*Nepřátel se nelekejte,
na množství nehleďte.*

Citát husitského vojevůdce Jana Žižky nás v letošním roce provázel nejen během Tábora, ale zejména v průběhu jeho velmi krátkých příprav.

Názorové rozpory uvnitř našeho oddílu vyústily v náhlé rozhodnutí jeho vedení: zrušit bez náhrady konání letního stanového tábora. Tradiční akce, ke které směřuje celoroční oddílová činnost a co je hlavní, kterou dychtivě vyhlíží nejen oddílový člen. A to necelé dva měsíce před jeho plánovaným začátkem, v situaci, kdy rodiče i děti již s účastí počítají.

Co teď? Zvítězila varianta uspořádat stanový tábor jako akci rodičů s dětmi. Vedení se ujal zakládající člen oddílu Fred, správce táborové louky. Patnáctiletý člen oddílu Kapsík spolu se svým bratrem Radimem navrhli motivaci táborové hry: husité. Rodiče dětí přivítali náš nápad s nadšením, spolu s několika bývalými členy oddílu ihned nabídli svoji aktivní pomoc.

Bylo rozhodnuto, nepostavíme tábor, postavíme **Tábor**. Fred, přejmenovaný na Jana Žižku, začal ihned společně s dětmi šít ze starých prostěradel dobové oblečení. Oddílový rádce Kapsík a zástupce vedoucího Nehoda chystali ve spolupráci s ostatními rádci program, bývalá dlouholetá hospodárka oddílu Marta připravovala městský rozpočet, kuchařka Božka nakupovala potraviny pro městskou kuchyni a rodiče nabízelí pomoc a zařizovali to, co bylo právě třeba.

Během dvou víkendů jsme posekali táborovou louku, vynesli stanové podsady a ostatní materiál z táborové kuchyně, postavili část stanů a připravili tábořiště na příjezd 23 dětí ve věku od 6 do 15 let a některých rodičů, kteří projevíli zájem se zúčastnit. Spojovala nás pravá husitská jednota a nadšení, které známe snad jen z knížek Jaroslava Foglara.

Druhého července město začalo skutečně žít! Kuchyně šlapala pod dohledem ochotných maminek a někdy i tatínků na plné obrátky a nabízela dokonce i vegetariánskou stravu. To uvítaly hlavně rodiny některých našich bývalých členů. Ti se k nám na první týden připojili, vytvořili si na louce vlastní mini tábořiště a pro svoje čtyřleté a pětileté děti připravili vlastní čarodějnický program, který nijak nezasahoval do našeho husitského.

Budoucí obyvatelé města si hned první den postavili podsadové stany a v dalších dnech začal naplánovaný program. Dopolodní městské dílny: kovárna – nože, stolárna – lžíce a misky, zbrojír – sudlice, cepy a bijáky, platněr – bojové klobouky, barvíř – barvení kostýmů atd. V odpoledních hodinách přišla na řadu stavba opevnění města Tábora, hry a mimo jiné i výuka s lektorem Radimem. Radim je nejen otcem Kapsíka a Radima, ale také historikem a konzervátorem v Muzeu města Brna na hradě Špilberku. A především vedoucím skupiny historického šermu a umělecké agentury Rex.

Celý týden učil děti husitské historii, postojům v boji s mečem, střelbě z kuše a na závěr pro všechny uspořádal turnaj, který vyvrcholil souboji s dřevci o věneček.

Během posledních dvou dnů byl Tábor zbourán a uklizen jen dětmi a několika maminkami, které v kuchyni mezi vařením balily nádobí a nespotřebované zásoby.

Musíme s hrdostí (a radostí) říct, že jsme Tábor zvládli bez problémů. Cena tábora byla přitom za nižší než byl původně plánovaná, obešli jsme se bez dotací města i ústředí. Tři týdny života v našem krásném městě uprostřed přírody, které jsme si sami postavili.

A to vše jen díky pevnému spojení rodičů, jejich dětí, starších a bývalých členů oddílu a jejich nezištné pomoci.

Tábor-TÁBOR se tedy uskutečnil, děkujeme všem, kteří pomohli!

*Milan Kaláb, Grizzly,
TOM Kňouří, Brno*

(redakčně kráceno)

Letošní letní tábor kralupského oddílu Vltavský paprsek se konal od 19. do 26. srpna 2018 v osadě Slunce nedaleko Chválkova. Chytili jsme perfektní počasí, účastníků bylo na padesát a na táboře panovala pohoda. Celotáborová hra probíhala na téma Egyptané. Patnáct etap prověřilo všech osm soutěžících dynastií, které zastřešoval faraon Zdenchámon I., Romiopatra a bůh Anubis s družinou věrných.

Tahali jsme lodě Nilem, poznávali bohy, stali se písaři, luštili jsme hieroglyfy, ukrývali jsme se před lupiči, vyráběli jsme hrocha, amulet, lovili zvěř na obživu, počítali mrtvé, mumifikovali jsme, připravovali formy na cihly, stavěli pyramidy, šili sandály. Nechyběla výroba vějířů a kráslení faraona.

Zahráli jsme si spoustu osvědčených, ale i nových her a stihli jsme úzkokolejkou navštívit Jindřichův Hradec.

*Zdeněk Vejrosta,
TOM Vltavský paprsek,
Kralupy nad Vltavou*

Letošní čtrnáctidenní letní tábor jsme strávili na základně ve Vršovcích u Raduně, kde jsme si postavili vlastní stany. Celý tábor byl ve znamení Zlaté horčky na Klondiku. Dvě družiny – Černé zlato a Zlatky – navštívily na Klondiku tato města a místa – Sitku, Jeneau, Dyea, Lake Lebarge, Klondike Gold Fields, Dawson City, FT. Cudathy, Circle City, Bonanzu a St. Michael.

Družiny mezi sebou soutěžily v různých disciplínách – získávaly zlato a dolary, putovaly po okolí vlakem, účastnily se jarmarku, sbíraly zlato z hladiny vody, rýžovaly zlato v potoce, vařily zlatonosné plody či dobývaly zlato v claimech.

S tomíky jsme se vydali do Hradce nad Moravicí a vyrazili jsme i na štěrkovnu v Dolním Benešově. Tam jsme si užili v parném létě jízdy na lodích a koupání ve vodě.

Všech dvacet účastníků bylo spokojených a už se těší na další tábor.

*Ivana Černíková - Pusa
TOM Sedmíčka, Ostrava*

Zlato na Klondiku

Letní táborová škola 2018

„LTŠ? Co to jako je?“ byly reakce mých přátel, když jsem odpovídala na otázky, kam se o prázdninách chystám. V té době jsem neměla ani já jasno v tom, co od tohoto týdne čekat. Trochu jsem se dokonce bála. Jen co jsme se ale všichni setkali, bylo mi jasné, že není proč se bát. Sešla se zde opravdu úžasná skupina lidí, kteří byli, stejně jako já, natěšení na to, co se bude dít. Z LTŠ jsem si nepřivezla jen vědomosti ze zajímavých a poučných přednášek, ale hlavně mnoho nových přátel, zkušeností a zážitků. Dokonce jsem dokázala překonat sama sebe během noční šifrovačky i rogainingu, přelezla jsem vysoké lanové lávky... do ničeho takového bych se nepustila bez té nedostižné party lidí. Jsem opravdu velice ráda, že mi bylo umožněno se těchto sedmi dny zúčastnit a prožít něco tak nezapomenutelného!

Eliška, Magneti, Kamenický Šenov

Seznámili jsme se s lidmi, kteří svůj čas tráví podobným způsobem, kteří jsou stejně naladěni. Společně jsme tak mohli porovnat naše dosavadní zkušenosti, radosti i starosti. Naučili jsme se spoustu nových dovedností - ať už rozdělat oheň bez sirek, lasovat, fotit, postavit správně týpí, načerpali inspiraci v podobě nových her a sportů a dozvěděli se zajímavé informace z pedagogiky, psychologie nebo práva. LTŠ jsem si opravdu užila a myslím si, že v budoucnosti určitě budu z tohoto nabitého týdne ve své činnosti hodně čerpat.

Anička, OTROKOVICE

Líbilo se mi focení, minietapovky s Milanem a nové hry. Zjistila jsem také, že většina ze zastoupených oddílů žije ve svojí bublině a ani neví, že jsou všude kolem nich další tomíci. Takže opravdu doufám, že se ještě někdy sejdem na společné akci.

Mirka, DAKOTI, Česká Lípa

Těšila jsem se na nové kamarády, nové zážitky a nové zkušenosti. Všechna tato má očekávání se vyplnila. Sešla se parta skvělých lidí a zážitků s nimi mám opravdu hodně. Třeba noční šifrovačku, pizzu a Vyzvědače v České Lípě, snídání venku a následně zpívání, nebo taky focení. Ani malá viróza nás nevyvedla z míry. Odvezla jsem si taky mnoho nápadů, které by bylo fajn zavést i u nás v oddíle. Děkuji za celý nabitý týden.

Bája, KADAO, Opava

„Dobré ráno, vstávejte. Nástup na louce na rozcvičku.“ Tak nám velí jeden z lektorů, zatímco já jsem ještě v posteli a snažím se otevřít oči. Za chvíli už běhám na louce a pomáhám Máně ke splnění jejího snu, to jest létání. Po hře jí pak chudince někteří hrozí pekáčem. Pořádné rozpumpování se pak scházíme venku na snídání. Dávám si *mysli s jogurtem*... no a pak taky toust s nutellou. Když máme dojedeno, bere Milan kytaru a začíná: *Na vysokém smrčku seděla kukačka* ... vzápětí se všichni přidáváme. Dopoledne nás čeká přednáška nepřednáška o neverbální komunikaci a lakros. O poledním klidu jdeme na zmrzku, vykoupat se. Odpoledne se snažím vykresat oheň a pomáhám postavit týpí. Večer v příjemné atmosféře poslouchám povídky o Lize lesní moudrosti. Ještě než jdeme spát, povídáme si jen tak, třeba o zážitcích a dojmech s přáteli. Do postele jdu unavená a těším se na další den.

Baru Subaru, Veverk, Brandýs nad Labem

Přiznávám, že jsem měl velké obavy před odjezdem na LTŠ. Už od prvního dne se však moje pocity výrazně zlepšily a poslední den jsem litoval, že už musíme domů. Byl to opravdu jeden z nejúžasnějších a nejzáživnějších týdnů v mém životě. Týden plný motivace a inspirace. Úplně nejlepší součástí celé LTŠ však byli lidé, všichni byli skvělí a během té chvíle, co jsme byli spolu, jsem se se všemi sblížil více, než se svými spolužáky za celé roky. Doufám, že se zase někdy sejdem.

Pepa, Orion, Hlučín

Letošní táborová škola nám přinesla mnoho nových a užitečných poznatků. Jedním z jejích přínosů byla možnost setkat se s instruktory a vedoucími z různých oddílů ze všech koutů naší republiky. Ačkoli jsme přijeli do skupiny neznámých lidí, brzy jsme se blíže poznali, porovnali naše zkušenosti a rozdílnosti ve vedení našich oddílů a navázali četná přátelství.

Evča, Pěšinky a Ostříž, Hradec Králové

Osobně mě nejvíc zaujala hra Vyzvědači. Pro nás, tedy zástupce z Otrokovic, to bylo něco zcela nového, i díky možnosti mezioddílové spolupráce, která se pomalu, ale jistě začala domlouvat už zde. Dále si zcela určitě zapamatuji irský tanec, lasování, discgolf, kurz fotografování a v neposlední řadě přednášky na téma bezpečnost na oddílových akcích a neverbální komunikace. Chtěl bych poděkovat všem vedoucím a organizátorům, kteří společně vytvořili pestrý a velmi naučný program.

Lexa, Otrokovice

Táborová škola zcela splnila mé očekávání. Poznala jsem mnoho nových přátel, naučila jsem se nové zábavné hry, které mohu použít při své práci v našem oddíle. Zjistila jsem, že i v mapě se umím orientovat. Prožila jsem příjemný, smysluplně strávený týden s příjemnými a milými lidmi.

Lucie, Čížici, Vizovice

Velice jsem se těšil na netradiční rozdělávání ohně (to jsem vždycky chtěl zkusit), lasování a všechny pohybové aktivity. Přednášky byly zajímavé, ale u některých už jsem nedokázal držet pozornost, takže mi nějaká ta pohybová hra přišla vždycky vhod.

Sympaták, Otrokovice

Na LTŠ se mi opravdu líbilo asi vše, nejvíc jsem se však bavila při kinballu nebo při focení. Líbil se mi kolektiv, který jsme měli, což byla velká úleva, protože z toho jsem měla asi největší strach. Přednášky, ať už to byla psychologie nebo komunikace nebo cokoli jiného, mi přišly zajímavé a naučila jsem se spoustu nových věcí, díky kterým můžu lépe vést náš oddíl. Moc vám za to děkuji.

Petra, ORION, Hlučín

LTŠku jsem si moc užila, nejlepší pro mě bylo poznání nových lidí a zjištění toho, jak to funguje v ostatních oddílech. Nové nápady na rozcvičky jsou pro mě neskutečně užitečné a už se těším, až některé budu moci použít. Hra, která mi utkvěla v paměti, byl rozhodně Vyzvědač, i když jsem se následně dozvěděla, že už jsme ji v oddíle hráli. Už se moc těším, až budu moci uplatnit všechny znalosti a hry v oddíle.

Zrzka, Zlaté šípy, Valašské Meziříčí

Chtěla bych poděkovat všem lektorům za týden plný zážitků a inspirace. Byl to skvělý týden nabitý aktivitami, které jsme v našem oddíle vlastně ani nehráli např. omnikin, discgolf, roagining a Vyzvědači. I když bytostně nesnáším běhání, utkvěly mi legrácky tohoto druhu v hlavě.

Kikina, Světlušky, Praha

SLOUP 2018

Tomíci pomáhají Světlušce

Další ročník sbírkových dnů pro Nadační fond Českého rozhlasu je za námi. My, tomíci, jsme se do něj zase s radostí pustili a s křídýlky, tykadly a zapečetěnými lucerničkami jsme se rozletli po různých městech. Prodejem svítících náramků, píšťalek, propisek a zubních kartáček jsme jako každý rok pomohli Světlušce získat nemalé peníze. Oceňujeme především chuť a snahu se zapojit! Kolik který oddíl nasbíral, není důležité, každý oddíl má jiné podmínky a štedrost místních obyvatel lze těžko poměřovat.

TOM Chippewa a **TOM Dakoti** vybrali 27 348 Kč, **TOM Kadao** 28 244 Kč a 7 euro, **TOM Oftalmo** 4 673 Kč a 1 euro, **TOM 1419** Otrokovice 20 507 Kč, **TOM Maracaibo** 31 330 Kč, **TOM Pawnee** 12 253 Kč, **TOM Robinsoni** 11 280 Kč, **TOM Rokytá** Brno 13 429 Kč, **TOM S.T.A.N.** 7 402 Kč, **TOM Tuři** 20 510 Kč, **TOM Veverk** 19 614 Kč, 2 eura a 1 marku, **TOM Zálesák** Hlučín 9 482 Kč a **TOM Zlaté šípy** 23 156 Kč.

Na poslední chvíli ještě částku navýšili **TOM Práčata** (16 113 Kč) a tomíci tedy dohromady tento rok „vykoledovali“ rekordních **245 341 Kč**.

Peníze z prodeje propagačních předmětů půjdou jako každý rok na pomoc nevidomým dětem a dospělým. Veliké díky všem, nadšení do této dobročinnosti je správné.

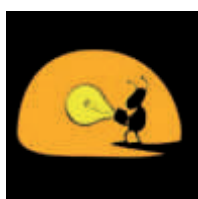
Anežka Klabanová

Již po čtvrté se náš oddíl **TOM Kadao** z Opavy zúčastnil sbírky pro Světlušku.

I když nás jeden pán označil za „gang, který okrádá důchodce“, což byl titulek v novinách *Region Opavsko*. Vybírání příspěvků pro Světlušku jsme si dokázali zpříjemnit třeba hraním na kytaru a zpíváním a odnesli jsme si tak dobrý pocit z dobře vykonané pomoci potřebným.

TOM Kadao, Ostrava

Roj světlušek s tykadly zaplnil ulice našeho města. Desítky dětí z našeho oddílu se ve středu a čtvrtek zapojily do charitativní sbírky Světluška. Třicet šest světluškových dobrovolníků brouzdalo ulicemi a nabízelo tykadla, náramky, písňalky a zubní kartáčky. Cinkajících peněz v kasičkách přibývalo a ti, kdož přispěli, si odnášeli upomínkové předměty.

Na pomoc zrakově postiženým poputuje krásná částka **23 56 Kč**. Děkujeme všem, kteří napomohli rozsvítit svět nevidomým.

TOM Zlaté šípy, Valašské Meziříčí

Letošní světlušky jsme se poprvé, ale určitě ne naposled zúčastnili i my, Veverkové. Počáteční nejistoty brzo vystřídala radost z akce a pozitivní odezvy dárců. Obcházení jsme město v menším počtu už od rána a v průběhu dne se k nám přidávali další zapálení Veverci. Odpoledne se ozvaly nohy a my zjistili, že jsme nachodili 21 km. Vybrané finance pro fond a dobrou věc za to ale rozhodně stály. Už dlouho se mi neusínalo tak dobře!

*Bára Subaru Stuchlíková,
TOM Veverk,
Brandýs nad Labem*

Posílám pár fotek našich šikovných OftalmoSvětlušek, které letos už pátý rok svítily na ulicích a snažily se prodat co nejvíce sbírkových předmětů. Celkem se nám do pokladniček podařilo vybrat **4673 Kč a 1 Euro!**

Jarmila Páčová

Když jsme brzy ráno vyrazili, byla ještě zima. A když jsme vešli do domu, kde jsme měli uložené světluškovské věci, všichni nadšeně prohlásili: „Jé, tady je teplo.“ Chodili jsme po parku, dvou náměstích a také jsme zavítali do místního gymnázia, kde většina z nás studuje. Bavili jsme se, **když lidé vymýšleli povětšinou nepovedené způsoby, jak se nám vyhnout**, a radovali jsme se, když naopak přispěli. Po celém dni nám bylo pořádně horko. A pak jsme vešli znovu do domu, kde jsme měli věci, a všichni sborově prohlásili hlasem plným nadšení: „Jé, tady je zima.“

*Anička Knyplová,
TOM Robinsoni, Poděbrady*

Sraz tomíků v Roztokách

Od 5. do 11. srpna proběhl v Roztokách u Prahy 36. letní sraz tomíků. Z celé republiky dorazilo sto pět tomíků a jejich vedoucích. I přes opravdu velké a úmorné vedro, které začátkem srpna panovalo, si TOM Nezmaři z Bílovce, TOM Sojčata ze Žitenic, TOM Hroši z Chodova, TOM Lysáci z Malenovic, TOM Kamzík z Boršic, TOM Azimut z Napajedel, TOM Myšáci z Kelče a TOM Výrové z Loun týdenní pobyt ve Středočeském kraji užili.

Čekal je bohatý program – úvodní velká hra po Roztokách zakončená vodní bitvou, exkurze do historické čistíčky odpadních vod v Praze - Bubenči, prohlídka zámku a zámeckého parku ve Veltrusech, sjíždění (a povinné cvaknutí) slalomového kanálu na raftech, lukostřelba, návštěva ZOO v Praze-Troji, koupání v Kralupech či Libčicích, večerní promítání filmů, pojízdná hvězdárna v astrobusu nebo třeba soutěž Roztoky hledají talent. Talentovaných dětí se našly bezmála dvě desítky. Malí tomíci a tomíčky kreslili, zpívali, recitovali, tancovali i kouzlili. Nechyběl koncert Michala Horáka, noční hra v Tichém údolí – návštěva starého sklepení plného tajuplných hlav a lebek.

Celý sraz byl zakončen sobotním velkým ohněm. Tomíci přespávali v Roztokách na dvou místech – v tělocvičně základní školy a ve skautské osadě místních skautů.

Slova chvály se snesla nejen na organizátory srazu, ale i na kuchařku Jindru Zoufalou a její pomocnice Lucku, Markétu a Míšu. Letní sraz jmenovitě připravil sehraný tým organizátorů ve složení Marek Kuskov, Ondřej Mánek, Tomáš Novotný,

Marie Kozmová, Tomáš Donky Novák, Zbyněk Pinda Svoboda, Josef Kudrnáč Kučera, Jitka Kuskovová a Vašek Holý.

Během celého týdne se mezi účastníky vzájemně i s organizátory vytvořila příjemná přátelská atmosféra a snad všichni odjžděli s dobrým pocitem, že je na co vzpomínat a také s chutí a očekáváním dalšího setkání.

Třeba za rok v Chodově na 37. ročníku, který pořádají místní Hroši. Podle příslibu šéfa tamního oddílu Petra Hofmana je na co se těšit.

*Zuzana Antošová, Ondřej Mánek
ústředí Asociace TOM ČR*

Co na sraz říkají sami zúčastnění vedoucí? Přinášíme pár jejich postřehů:

★ Na srazu se nám splnilo několik snů. Konečně jsem si hned dvakrát zahrála městskou hru, jednak po Roztokách a později po Praze. Díky zahradníkovi vel-

truského panství, který nás zavedl i do běžně nepřístupných prostor, kam běžně veřejnost nesmí, jsme našli paví pírk. A konečně jsme měli na sobě opravdický neopren.

Líbilo se mi, že sraz byla zaměřen i na vzájemné poznávání, ať už při vodní bitvě, seznamovačkách nebo hře po Roztokách, kdy jsme byli namícháni do týmů z různých oddílů.

Největší zážitek v nás zanechaly adrenalinové rafty a všichni jsme záviděli vedoucím Kamzíků, která vypadla z raftu a sjela půlku kanálu vodou.

Překvapila mě Praha, našla jsem tam zákoutí, která jsem ještě neznala - třeba houpáčku v Chotkově sadech, působivé památníky obětem komunismu. U Hradu jsme se zaposlouchali do hry na niněru a keltskou harfu. Děkujeme za skvělý sraz.

Monika Židková, Lysáci, Malenovice

★ Za bílovecké Nezmary chceme všem organizátorům srazu moc poděkovat za **bohatý program, kde si každý mohl vybrat to své.** Rovněž vynikající kuchyně včetně připravených svačin, což, jak věřím, ocenili i všichni vedoucí. Odměnou nám všem byly spokojené děti, které si odvezly nezapomenutelné zážitky, ať už z jízdy na raftech, vodních hrátek, návštěvy veltruského zámku, z hvězdárny či ze ZOO. Byli jsme velmi potěšeni návštěvou Prahy a připravenou hrou. Většina našich dětí byla v Praze poprvé. Jako tomíci jsme v Praze zažili i příjemný okamžik, když jsme vstupovali do areálu Pražského hradu a člen ochranky, který nás kontroloval, byl rovněž bývalý tomík. Díky hořci

na tričku se k nám ihned hlásil a byli jsme při vstupu velmi rychle odbaveni.

Protože u vás máte i spoustu krásných míst, jako je Okoř, Nelahozeves či Levý Hradec, určitě se do vašeho kraje s dětmi ještě podíváme.

*Jana Slavíková,
TOM Nezmaři, Bílovec*

★ Letní sraz se vydařil, děti byly spokojené a to je to nejdůležitější. Klobouk dolů před pořadateli srazu a poklona kuchařinkám, jídlo bylo výtečné, svačiny výborné. Seznamovačky a hry byly bezchybně nachystané, celý program byl přizpůsobený počasí. I když v tom horku se nechtělo nic, přesto jsme ve vodní bitvě bojovali jako o život. Rádi jsme se seznamovali jak s ostatními členy oddílů, tak i s městem Roztoky. V zahradě na zámku Veltrusy se nám líbilo, ale adrenalin na raftech byl prostě lepší. Střelba z luku stála taky za to!

V čistíčce bylo příjemně chladno, něco jsme se naučili, bylo to moc zajímavé vyprávění. V ZOO v Praze bylo fajn, jen se ani zvířatům v tom horku nechtělo hýbat.

Večerní déšť nás probral k životům a páteční výprava po Praze nebyla tak úmorná. Hra byla velmi dobře naplánovaná a my se v klidu seznámili s částmi Prahy, projeli se metrem, autobusem, vyjeli lanovkou na Petřín. Zkrátka prima jízda.

Večery byly odpočinkové a moc příjemné – poslouchání kytary, sledování hvězd, slavnostní táborák i soutěž o talenty se povedly. Konečně jsem shlédla film "V hlavě". Výborná volba.

Takže, Roztoky, moc děkujeme za krásně prožitý čas. Určitě rádi zavzpomínáme.

*Helena Doubravová,
TOM Kamzíci, Boršice*

★ Jako děti jsme jezdily pravidelně každý rok na celorepublikové srazy turistických oddílů mládeže. Proto jsme se letos rozhodli obnovit tradici, zúčastnit se letního srazu a dopřát dětem stejně skvělé zážitky, na které my rádi vzpomínáme dodnes.

V pondělí ráno jsme se vydali opět na skautskou základnu, kde jsme byli rozdělení do 5 týmů, dostali mapu Roztok a měli navštívit přes 40 bodů na mapě

a splnit dané úkoly. Hra byla časově omezena, takže nebylo na co čekat. Bylo to docela náročné kvůli přetrvávajícímu horkému počasí, ale všichni to s vypětím sil zvládli a odpoledne přišla odměna ve formě velké vodní bitvy. Každé družstvo dostalo kýbl s vodou, stříkačky. Bitva mohla začít. Ubránit některé velmi aktivní energií nabitě útočníky, bylo někdy nemožné.

V úterý ráno jsme měli před tělocvičnou přistavený autobus, který nás odvezl na zámek Veltrusy. Prošli jsme se okolím zámku a někteří absolvovali prohlídku zámecké zahrady s místním zahradníkem. Odpoledne nás pak čekala jízda na raftech ve sportovním kanále ve Veltrusech. **Zážitek velký, skvělá tečka po dalším parném dni.**

Středa byla volným dnem, který náš oddíl strávil procházkou údolím Divoké Šárky a koupáním na koupališti Džbán. Při návratu nás svlačil nečekaný deštík. Na základně už na všechny čekal astrobus a lidé z planetária v Praze, kteří nám přijeli povídat o hvězdách a vesmíru. Po setmění jsme sledovali dalekohledy různá souhvězdí a také někteří viděli planetu Mars a Jupiter.

Ve čtvrtek jsme opět nasedli do autobusu a vyrazili na prohlídku Staré čistírny odpadních vod v Praze Bubenči. Prohlídka s příjemnou průvodkyní byla velice zajímavá, prostory obrovské a dokonce jsme se svezli v odkalovacím kanále na dřevěném prámu. Poté jsme se přemístili do Zoologické zahrady v Tróji. Dětem jsme dali rozchod a po opětovném setkání došli na nedaleký přívoz, kde nás převozník převezl přes Vltavu za jednu velkou sladkou pusou! Po večeri se základnou rozezněla příjemná hudba písničkáře Michala Horáka, který nás svými texty rozesmál. Po té byla vyhlášena soutěž Talent Roztok.

Poslední den setkání. Strávili jsme ho putováním po naší matičce Praze. Na-

vštívili jsme spoustu známých míst, museli jsme zjistit různé informace a splnit nějaké úkoly. Náš oddíl jsme rozdělili na starší děti, které jsme vypustili samostatně. S těmi mladšími jsme se vrhli do putování s takovou chutí, že jsme jim zapomněli koupit i dobrou zmrzlinu, jen abychom zvládli co nejvíce úkolů a měli dobré umístění ve hře. Večer při závěrečném ohni jsme dostali upomínkové předměty, zazpívali pár táborových písniček a pomalu se loučili.

Starším Myšákům se na tento sraz vůbec nechtělo jet. Nakonec to byli oni, kteří nechtěli v sobotu domů.

Myslím, že se všech 36. letní sraz TOM v Roztokách u Prahy líbil a příští rok nás čeká další výzva v Chodově u Karlových Varů, které se určitě rádi zúčastníme.

*Hana Striteská,
TOM Myšáci, Kelč*

★ Na celostátním srazu Asociace TOM nás potkalo mnoho milých překvapení. Prvně lokalita: přejedete velkoměsto a na jednu chvíli jste v oáze klidu, která pohladí na duši. Dobrá volba!

Naše zázemí v moderních tělocvičnách, kde jsme se potýkali s tím, jak utišit alarm. Vše potřebné na jednom místě.

Parádní péče týmu organizátorů, kteří dali nahlídnout na místa známá i neznámá. Chutná strava připravovaná v nelitostném vedru. Oběť k nezaplacení.

Prostor volného dne, kde vyhrála jednoznačně voda. No, a samozřejmě milá setkání s lidmi, kamarády – jež dali setkání tu pravou atmosféru a na kterou budu já osobně s radostí vzpomínat. Díky.

*Standa a Johanka Cingelovi,
TOM Azimut, Napajedla*

Báječné prázdniny

Během letošních prázdnin náš turistický oddíl zažíval skvělé dny plné sportování, workshopů a her na loukách a v lesích v údolí Rokytne, cestování, táboření a treků po horách (Podyjí, údolí řeky Jihlavy, Rondane, Jotunhaim, Ramsdale), jízdy na divokých řekách (Trysilva, Atna, Sjoa, Valdolla), šlapání na kolech (všude v Norsku) a lezení via ferrata.

Program byl vždy pestrý, zpravidla zábavný a mnohdy velmi náročný. Byli jsme na jihu Moravy, ale také na severu v Norsku, chodili jsme v Podyjí, ale také pluli po mořích a fjordech. Přemísťovali jsme se vlaky, autobusy, na kolech, v kánoích a kajacích nebo na trajektech a větších lodích a je jedno, jestli zrovna pluly po Dalešické přehradě nebo po mořském fjordu do Strandy či do německého Rostocku.

Spali jsme v kempech, ve stanech, často pod širým nebem. Tábořili jsme, vařili na ohních, pomáhali v táborové kuchyni. Byli jsme mnozí téměř měsíc mimo domov s KADAO partou a bylo to náročné, ale překrásné a mimořádné.

Děkujeme všem organizátorům táborových programů a norské cesty za obrovské úsilí při přípravě a městu Opava, Asociaci TOM, Klubu českých turistů a MŠMT za finanční podporu.

*Tom a Adam Weichtovi
TOM KADAO, Opava*

Měsíc věží a rozhleden

Turisté jsou divní lidé. Trmácejí se do kopců, namáhavě stoupají na rozhledny, aby zjistili, že dole je tak krásně. Proč tedy opouštějí krásná údolí? Co je k tomu vede? Nejsou v tom nějaká kouzla a čáry, co je táhnou na hory a věže?

do 28. října navštíví některou ze 614 věží, vyfotografuje se se sběratelským čtyřpohledem, do pohledu získá další tři razítka z výstupů a pohled pošle do Pohádkového království, může získat ve slosování hodnotné ceny. Informace jsou na webu Pohádkového království.

Měsíc věží a rozhleden končí na Den české státnosti. Další ze spolupřadatelů, Agentura Dobrý den Pelřimov, vyhláší tento den za Český den s českými vlajkami. Zapište se do České knihy rekordů, vyvěšme společně 28. října nejvíce českých vlajek. A protože jsme turisté, zamávejme tento den českou vlajkou z vrcholu, z věže nebo rozhledny. **Podařilo se na výročí sta let republiky zamávat vlajkou ze sta věží?** Vrcholové fotografie zasílejte, prosím, na sekretariát Klubu českých turistů mailm na adresu novacek@kct.cz.

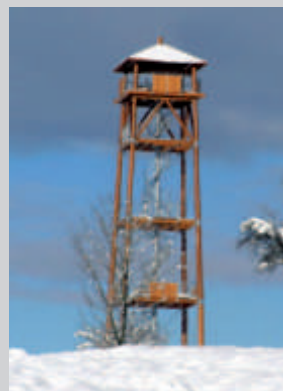
Petr Teringl

O kouzlech a čarách dokáže nejlépe vyprávět Ministr pro strašidla Pohádkového království, spisovatel Hynek Klimek. Na webu šumavské obce Javorník je jeho pohádka o chybějícím základním kamenu u rozhledny. Ta pohádka neměla až do svátku svatého Václava pořádný konec. Až 28. září se vše vyjasnilo. Na rozhledně se objevil Karel Klostermann – někteří říkají, že to byl jeho duch, jiní myslí na kejklíře, že svými kouzly šumavského barda vyvolali. **A rozhledna se svého základního kamene dočkala právě v Den věží a rozhleden.**

Dnem věží a rozhleden začal sedmý ročník Měsíce věží a rozhleden, jehož spolupřadatelem je vedle Pohádkového klátovství i Klub českých turistů. Každý, kdo

Z ČINNOSTI
Klubu českých
turistů

Za hory, za doly i za řekou

Na přelomu června a července se v Sokolově konal 16. letní turistický sraz, jehož mottem bylo: **Karlovarský kraj – jeden den nestačí.**

Srazu se zúčastnili pěšáci, vodáci i cyklisté a od 30. června do 4. července putovali Krušnými horami, Slavkovským lesem nebo po řece Ohři do hlavního srazového města. Ve čtvrtek 5. července začal společný turistický program. Příznivci historie a KPČ mohli navštívit Bečov nad Teplou a vidět druhý nejvýznamnější historický předmět českých zemí, relikviář svatého Maura. Účastníci pěších pochodů se vydali na rozhlednu Cibulka, kde kromě kontrolního razítka dostali i špekáček. Trasa pak pokračovala na hrad Hartenberg. Zpět do Sokolova se dalo jít podél říčky Svatavy nebo jet vlakem.

Pátek byl věnován Lokti a výstupu na bájný Krudum. V Lokti zaujal turisty fakt, že je ve městě možné najít jen několik míst, která nejsou spojena se jménem Johana Wolfganga Goetha. Všichni také obdivovali kamerunské kozičky, nejmenší rasu domestikovaných koz, které se starají o údržbu ostrohu pod městem a hradem. **Kozy jsou neuvěřitelně vynalézavé v tom, jak uniknout z oplocení. Vždy, když dělníci opravují a zvyšují ploty, kozy se prý sejdou a pozorují je. Údajně se domlouvají, jak novou bariéru překonat a obvykle se za několik dní objeví na náměstí. Goethe by o tom prý dokázal napsat rozsáhlou epickou báseň.**

Trasa na Krudum je poměrně namáhavá, převýšení je 540 metrů. Samotná, pověstmi opředená, hora má tři vrcholy. Na jednom stávala Kempfova věž, pojme-

novaná po slavkovském rodákovi, lékaři a spisovateli Andreasi Kempfovi.

Kamenná rozhledna ze třicátých let minulého století, vystavená převážně z výtěžku z prodeje Kempfových knih, sedmdesátých letech se rozpadla. Nyní stojí vedle jejího torza štíhlá kovová rozhledna. Báje o hoře Krudum vyprávějí i o kostelu svatého Mikuláše, jehož zřícenina se nachází nedaleko. Často jsou spojeny s drahými kovy, kterých se prý na Krudumu nacházelo velké množství. Je pravdou, že na Krudumu se nacházelo stříbro, měď i cín, takže není nouze o pověsti o bájných pokladech, o podzemních chodbách, skřítčích a permonících. A dodnes nosí dětem v Lokti dárky Mikuláš z Kruduma.

Trasa dál vedla přes Hruškovou, kde se u kontroly podávalo občerstvení, chleba se škvarkovou pomazánkou s cibulí. Čeští turisté byli rádi, že nyní je už u cibule správná předloška, německým to bylo jedno, přece jen je rozdíl mezi slovy „aus“ a „mit“. K Sokolovu se šlo kolem vytěženého povrchového dolu, kde vzniklo po rekultivaci jezero Michal. Nově vysázené lesy na výspěch vypadají na první pohled hezky, tak nějak ekologicky. Jsou smíšené, vedle rychle rostoucích jeřábů a břízek se krčí mladé smrčky a borovičky. Trošku vadí jednotný věk stromů, ale na druhý pohled je poznat, že se nejedná o skutečný les. Nejsou zde tůňky se žábami, nejsou zde broučci a mravenci, takže je zde i málo ptactva. Nevoní zde podhoubí. Bude ještě mnoho a mnoho let trvat, než se krajina, zničená těžbou, změní ve skutečnou přírodu.

Sobotní trasa vedla do západního Krušnohoří. Neděle byla věnována okolí Sokolova a Královského Poříčí. Vodáci, kteří od začátku týdne splouvali Ohři od Chebu, se projeli okolo Svatošských skal a cyklisté měli možnost využít síť „Cyklo Egrensis“. Šestnáctý letní sraz se vydařil. Příští rok český sraz není, a tak se účastníci těší na mezinárodní sraz do Maďarska.

Petr Teringl

týpí jako domov

Léto je za námi. A že bylo opravdu krásné, teplé a slunečné! Před sebou máme poslední podzimní táboření. Do rukou беру táborové vybavení, vzpomínám na letní táboření na Kosáku. Seznam nápadů, co jsem chtěla na táboření dělat, byl opravdu dlouhý. Ne všechno jsem sice stihla uskutečnit, ale přece jen se můžu alespoň trochu pochválit. Posuďte sami!

Tak za prvé: žádnou z věcí na táboření jsem nezapomněla dovézt! Měla jsem všechny ty deky, kožešiny, mokašiny, šaty, nákrčníky, hrnce, hrnečky, rošty, lenošky, křesadla ...

Například jsem dokončila tašku z deky, která mi zbyla po došití kapote. Na táboření ráda šiji nebo vyrábím. Je to taková správná ženská záležitost, jako „táčky“ před sto a více lety na venkově. Sejdou se ženy s ručními pracemi a při tom si povídají. Ostatní došivaly mokašiny nebo korálkovaly taštičku, byly tam i dvě rozešité košile a jedna patchworková deka.

Udělala jsem si čas na výbornou přednášku o horninách a prostudovala jsem si sbírku hornin včetně přímo na místě nalezených a určených *šutrů*. Zase další způsob jak rozklíčovat přírodu kolem nás. Když se to správně podá, jsou i ty *šutry* opravdu zábava. Dokonce jsem si pak splnila *čin z hornin*.

Už nějaký čas jsem si plánovala, že zkusím *čin Vaření bez nádob*, že to přece musí být lehké. No, zas tak jednoduché to není, když to jídlo má být složené z masa, zeleniny a přílohy. Ale nakonec z toho byl moc dobrý a vlastně i zdravý oběd. Napříště musím nastudovat *Setonův hrnec*. Před lety jsme ho zkoušeli a moc dobře to nedopadlo.

Na táboření na Kosáku probíhá jedna moc vypečená akce, říkáme jí *Aukro*. Jedná se vlastně o takovou velkou burzu. Už vám dítě vyrostlo z mokašiny nebo šatů? Sehnali jste perletové knoflíky? Všechno se dá sménit. Já jsem vyrobila šalvějové copánky (používané při obřadech) a tady jsem je vyměnila za výbornou domácí marmeládu a kravský močový měchýř na výrobu pytlíku.

Uspořádali jsme *Muh moh wu – Boj u kůlu*. Viděli jste souboj *Old Shatterhand* o život a čest? My měli gumové nože a červenou hlinku. To byste koukali, jak dospělí muži podlehli atmosféře a bojovali. O dětech samozřejmě ani nemluvě.

Zkonzultovala jsem nový střih na šaty. Byla jsem na borůvkách (moc jich nebylo). Zastřílela jsem si z luku. Poznala jsem velmi milou dámu. Získala jsem recept na výbornou dýňovou polévku. Vylezla jsem na *Homoli* (nejvyšší bod v okolí). Upravila jsem si opasek. Krásně jsem si zazpívala.

V neposlední řadě jsem se pořádně vyspala, což byl v tom letošním šíleném vedru pomalu zázrak. Protože jak všichni víme, v přírodě se spí nejlépe.

Takže i vám přeji mnoho krásných nocí!

Kateřina Pejšová – Lasík

foto: Martin Pejša Medvěd

Mikešovo nožobraní

...různý a vostrý občasník o nožích určený všem nožomilům

Nože člověka z půdy

Bylo, nebylo. Kdesi v horách stála stará chaloupka. Na její půdě ležel poklad. Chaloupku vlastní jeden *odrostlý tomík*. Jednoho dne tam pustil svého tatínka a jeho kamaráda. Taková půda skrývá mnoho věcí. Pro někoho harampádí, pro jiného věci k nezaplacení. Třeba dvanáct sice starých, ale vesměs nikdy nepoužitých zavíracích nožů. Na půdě ležely několik desítek let.

Tři nožíky byly ve dvou exemplářích, a protože rybičku už známe, povíme si o těch ostatních. Dva nože (můžeme jim říkat *Plecháč* a *Žluták*) nesou známky používání. Šest nožů je viditelně zcela nepoužitých: jeden je nejasného původu s ražbou *Garantie stahl import* se střínkami potaženými žíhaným celuloidem a pětice nožů s ražbou *Czechoslovakia* a *Made in Czechoslovakia*. Těchto pět nožů patrně spatřilo světlo světa v nedalekých Mikulášovicích po druhé světové válce, krátce po znárodnění továren.

Plecháč. Používaný nůž ražený Mikov, Made in Czechoslovakia. Ze všech nožů má nejdelsí čepel, tedy asi 77 mm při síle 2 mm. Čepel je z uhlíkové oceli. Nož má nejhorší úchop při práci, neboť je opravdu tenký a plechové střínky se téměř zařazávají do prstů.

Dámský nož. Tenhle nož s černými plastovými střínkami je nejmenší a má opět jen dvě čepele z uhlíkové oceli a značením *Made in Czechoslovakia*, tento krát 65 a 40 mm dlouhé a 2 a 1 mm silné.

Sklář. Od ostatních se pak vybavou odlišuje nož s žíhaným celuloidovým potahem na střínkách. Jako jediný má závesné očko, nerezovou čepel dlouhou 68 mm silnou 2 mm, otvírák na konzervy a řezák na sklo. Na hřbetě pak má bodec i vývrtku.

Bratři. Další dva nože s černými plastovými střínkami jsou ze stejné modelové řady a liší se jen počtem nástrojů. Oba mají čepele z nerezové oceli s ražbou *Czechoslovakia* o délce 70 a 45 mm a vývrtku. Vyšší nož pak má v další vrstvě otvírák na konzervy, otvírák korunkových uzávěrů se šroubovákem a bodec.

Žluták. Použitý nož se žlutými celuloidovými střínkami tváříci se jako perleť a ražbou *Solinger feinstahl* (Solingenská jemná ocel) má další dvě čepele z uhlíkové oceli dlouhé 68 a 41 mm při tloušťce 1,7 mm.

Elegán. Velikostí předchozímu nožiku je velmi podobný tento nož se střínkami z rohoviny. Čepele má dvě, zhotovené z nerezové oceli, značené ražbou *Czechoslovakia*. Dlouhé jsou 68 a 41 mm při tloušťce 2 a 1 mm.

Svačinobijec. Téměř stejné velikosti je i nůž s černými plastovými střínkami a čepelkami z nerezové oceli o délce 64 a 42 mm o síle 2 a 1 mm. Tento nož je vybaven i vývrtkou. Značen je opět ražbou *Czechoslovakia*.

Jiří Lukeš–Mikeš

KADAO na Kusalínu

Bitva na Hrádku

Předposlední víkend v září, již v pátek odpoledne, se šli brandýští Veverci na boleslavském nádraží. Odtud vyráželi na tradiční bitvu o Hrádek. Cesta vlakem do Úštěka byla bez problémů, jen počasí se moc nevydařilo. A tak jsme oblékli pláštěnky, bloudili v deštivé noci lesem a cestou odháněli toulavé psy a kočky. Ale nakonec jsme dostali na Hrádek všichni.

V sobotu dopoledne už nepršelo, takže se odehrály tři bitvy. První bitvu vyhráli za pomoci nejmenšího člena Veverků obránci – Supí hlavy. Další pak Kobylky a poslední zase Supí hlavy. Fakt jsem si to užila.

*Nela Hercogová,
TOM Veverk,
Brandýs nad Labem*

Krásný první zářijový víkend. Je nás i s Jirkou H. čtrnáct. Také čtyři auta. U řezníka v Jablůnce jsme naložili 14 fláků zprasátka a tři kila hovězího. Ve Vsetíně, při společném veselém nákupu, pak přidali zeleninu, ovoce a další dobroty a do kanystrů nabrali benzín, aby všechny stroje šlapaly až do neděle. Dole v Hovězím jsme ještě naložili 16 pytlů cementu. Za šera jsme dorazili, někteří pěšky, jiní v silných strojích k známé, a mnohými z nás i vás milované chalupě, Kusalínu. Z aut jsme vše vytáhli a k tomu ještě křovíňáky, sekačku Adělu, motorové pily, zednické nářadí, brusky a vlastně vše, co by pan Lorenc taky poradil a Jirka nachystal. Něco se snědlo, zaznělo pár písní u ohně a šlo se na kutě. A to je vlastně vše. Pak už totiž zbyla jenom práce.

U ranních vajíček jsme se rozdělili pod vedením Jirky, který nás zahrnul úkoly: „Marceli a Keli, vy dva, budete zdít celou zeď pod chalupou, která ujíždí do údolí a s ním naše milá dřevěnice!“ „Danečku, tvoje parta LP, Pérák, Šampón, Stoki a Stopař vyklidí celý dřevník, který se bude bourat a uložíte veškeré dřevo kamkoli. Samozřejmě je všechny špalky potřeba rozštípat!“ „Tome, ty vezmi někoho, třeba Mědu, Motýla a Vítu, a strhejte starý heraklit a lepenku, vyndejte staré hřeby a vše natřete proti škůdcům a pak vlastně natřete celou chalupu. Jó a vše odvezte na sběrné místo!“ „Ty, Jesusi, vezmi pilu a pokácej...pojd', já ti to všechno

ukážu!“ „Já udělám probírku hlohů a ty pak můžete postahovat na jedno místo, budeme v listopadu pálit“ „A kdyby vám náhodou vybyl čas, pak nezapomeňte“ To už jsme neslyšeli. Stačilo!

Nakonec se nám povedlo udělat ještě více. Kluci strhli a i starý dřevník, který původně měli jen vyklidit. Neděle už byla jen ve znamení dodělavek. Vyklidili jsme i staré dřevníky, vedle kterých se má vrtat voda. Samozřejmě jsme postahovali všechny trnité hlohy na loukách a celou chalupu jsme vysmejčili a zbavili starých nesmyslů. Prořezali příjezdovou cestu a vše v okolí chalupy pohrabali a uklidili. Pak už jen nezbytné foto a hajdy zpět do Opavy, s dobrým pocitem příjemného víkendu s KADAOpartou.

*Tomáš Weicht,
TOM KADAO, Opava*

Pár slov správce Kusalína:

Na zářijový víkend s Kadaem na Kusalínu se vždy těším. Dorazí tam vždy parta tak patnácti šikovných kluků a holek, kteří nejen, že chtějí pracovat, ale oni to i umí.

Odvoz socialistického heraklitu do sběrného dvora byl nápad Toma Weichta a já to rád s dvěma závozníky zrealizoval.

Vzhledem k nárůstu automobilové dopravy u Kusalína jsme vybudovali i odstavnou parkovací plochu s podélným i příčným stáním. Pro bezpečnost našich ubytovaných bychom chtěli v příštím roce vybudovat u výjezdu z chaty na hřebenovou cestu kruhový objezd. A hádejte, který oddíl požádám o spolupráci?

Díky Kadao, byli jste skvělí, odvedli jste jako každoročně vynikající práci.

Jiří Homolka

Co bylo v létě, v září a také v říjnu 2018

■ Tomíci se rozjeli na tábory, kde bylo teplo, teplo, vedro, málo vody, zase teplo – ale skoro vždycky dobrá nálada a skvělý program.

■ Nezmaři z Ostravy a Zlaté šipy z Valmezu představili náš spolek a své táboření v ostravském studiu České televize v jedné z nejdelších a nejzajímavějších televizních reportáží, co kdy o tomících v médiích byla.

■ V Opatrně přibyla srážka, totiž mlýnská rýha odvádějící vodu z míst, kde by neměla být a kde ji netrpěli ani někdejší němečtí majitelé.

■ Olomouckým Turům se život změnil v samé blaho a ples *a zítra začalo znamenat pozítří, ba i dál*, to když získali novou klubovnu a ještě ke všemu byli (před tím) v pěkné reportáži na městském webu.

■ Ondra Šejtka do úmoru ladil kouzelné sluchátko Vodafone.

■ Kadeti z Červeného Kostelce propluli zdárně námořnickým táborem a ve svých krásných modrých krojích s hořcem dělali sobě i spolku čest a slávu na vorech i na souši.

■ Anežka Klabanová z náčelnictva navštívila tábor brněnské SIHASAPY a všimla si potěšeně, že mezi tomíky jsou i děti z Německa a dalekého Mexika. Ta samá Anežka pobyla v Těchorazi u Hvězdy severu Martina Fišla, jinak na táboře na planetě Mars.

■ Novináři v okurkové sezoně řešili stejně jako vloni a předloni mobily na táborech, jako by nebyla jiná, nosnější témata. Však on pan prezident ví, proč je nemá tak nějak rád!

■ Na Kusalínu dominoval vstavač mužský.

■ Vašek Holý z hradeckých Pěšinek vymyslel, co by mohli vedoucí dostat jako novoroční dárek. Ale neptejte se ho, je jako hrob. Nechte se překvapit!

■ Bojovně naladěné komando pěti (sic!) jurodivých hygieniček přepadlo mlýn v Opatrně a vyčenichalo, že zde tomíci nemají pověšen tzv. provozní řád, který má všem pitomým a nesvéprávným provozovatelům chalup říkat něco v tom smyslu, že po čůrání a kakání si lidi mají mýt ruce a že potkání nepatří do houbové polévky, nebo alespoň ne standardně. Marně před nimi klečela malá Rozinka, dítko křehké, ani ne tříleté. Marně malý Vojta Podroužek polykal slzy...

■ Jiří Homolka zastoupil tomíky na letním srazu slovenských a českých turistů v Piešťanech.

■ Velký oddíl tomíků Kadao procestoval v létě křížem krážem Českou republiku a také severské přístavy a fjordy.

■ Stejný oddíl zkraje září příčinlivě malkal na Kusalínu, trochu také griloval, to všechno za dobré nálady a k velké spokojenosti správce Jiřího Homolky.

■ Tomáš Novotný a Tomáš Hurt navštívili v létě Veverky v Blatné a také pražské Bodláky na jejich krásném tradičním tábořišti u Červené Lhoty, stejně tak tábor veselých tomíků ze sedlčanského Gaudia a partu optimistických emancipovaných matek v Pořešíně.

■ Vyšlo najevo, že nejfrekventovanější dobou, po kterou táboří naše oddíly, je patnáct dní a že jen sedm podchycených oddílů má tábory delší než dvacet dní.

Vedení spolku odpískalo po více než dvou letech snažení, úřadování a předělávání projektu ostravské Bobrovníky coby investiční akce a ústředí to nerado oznámilo Ministerstvu školství. Důvodem byl nereálný rozpočet stavby, na který spolková kasa nestačí.

Krajská základna v Bobrovníkách může být v dalších letech opravována a vylepšována postupně.

■ Letní sraz tomíků v Roztokách pěkně připravili a zdařile dirigovali Marek Kuskov, Ondra Mánek, Maruška Kozmová, Tomáš Novák, Ondra Bešták, Kudrnáč, Lucka Vozandychová a další krásní mladí lidé. Víc než stovka účastníků jezdila na raftech, soutěžila všelijak, chodila po Praze, pozorovala hvězdy a jedla dobrůtky připravené Jindrou Zoufalou a jejími pomocnicemi.

■ Letní brigáda uklidila a zvelebila mlýn a herberk, stavěla sušárnu a natírala plot.

■ Světluška, pomoc nevidomým lidem, se u tomíků proměnila v triumf dobré vůle. Patnáctka oddílů vybrala bezmála čtvrtmilion – před tomíky z Chippewy, Dakotů, Kadaa, Oftalma, tomíky z Otrokovic, Maracaiba, Pawnee, Robinsonů, Rokytné z Brna, pražského STANu, Turů, Veverků, Zálesáku z Hlučína, Zlatých šípů a Práčet z Rapšachu klobouk dolů!

■ Polanu rozsvítla nová podlaha, ze které se dá jíst.

■ Ministerstvo školství napsalo tomíkům a dalším uznaným spolkům, že jim

napřesrok nadělí stejné nebo o maličko větší peníze, srovnáno s letoškem.

■ V Praze přišel na svět Štěpán, nejmladší z rodu Šejtků.

■ Tadeáš Klaban a Tomáš Novotný chystali čertovy obrázky pro všechny.

■ Aleš Sedláček, Tomáš Novotný, Zdeněk Rolinc, David Šimek, Zdeněk Šmída a Petr Mika se poprali se svými soupeři v komunálních volbách.

■ Turističtí závodníci se objevili v televizním Děčku a neudělali Asociaci TOM ostudu!

■ Cimrmanův Liptákov se přikrčil, zastíněn půdním nálezem autorů tohoto plátku. Dva Jiří, takto Lukeš a Chour, našli jednoho dne na půdě chalupy Ondry Choura poklad sestávající z nemalého množství nožů a nožičků. Objev je uvedl do stavu blažené euforie, o čemž si ostatně přečtěte na straně 23.

■ Rádio Junior pozvalo do vysílání tři tomíky: Máru z roztockých Svišťů a Natálku a Dana z SpT Zlatá Olešnice. Ti znale a šikovně rozprávěli s moderátorem Romanem o všem, co ve spolku podnikáme.

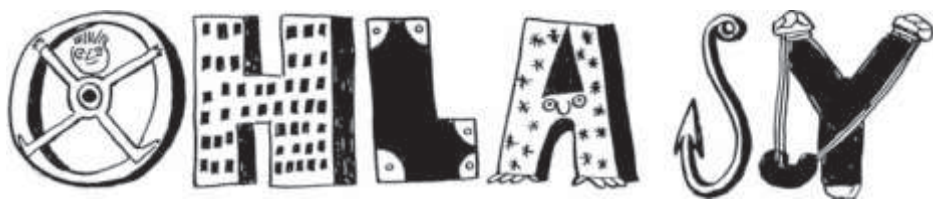
■ I přes nekončící snahu odboru pro mládež, České rady dětí a mládeže a několika poslanců z příslušného podvýboru se v polovině října zdálo, že šance na navýšení prostředků pro dětské a mládežnické spolky opět nevyšla.

■ Výše jmenovaní sice kvitovali, že prostředky pro rok 2019 zůstanou na letošní solidní výši, ale v kontextu více než miliardového navýšení pro sport jim přece jen bylo tak nějak smutno.

■ Mladí mužové z několika pražských oddílů zvaní Alternativní sestřih ladili nástroje a chystali se na zimní křest chytané knížky Týpí jako domov. Ta by měla vyjít na přelomu roku péči a nákladem Asociace TOM a měla by potěšit tomíky i jejich kamarády woodcraftery.

■ Tomíci z různých oddílů, kteří přijeli předposlední říjnový víkend zvelebit Pořešín, nevěřili vlastním očím. Stromy v okolí chalupy zmizely, chatařům u polovyschlé Malše je vidět do talířů a naše chalupa je nebyvale zalita světlem.

Dne 1. srpna oslavil 80. narozeniny Jirka Tatíček z roudnického Klubu lesní moudrosti, který patří k zakladatelům zdejšího turistického oddílu.

*Vratislav Florián
TOM Klub lesní moudrosti,
Roudnice nad Labem*

Radostná zpráva

Ve čtvrtek 6. září se na narodila tomíkům Jitce a Michalovi Pomykaczovým z roudnického Klubu lesní moudrosti dcera Anička. Je zdravá a má se čile k světu. A Hroch je dědečkem...

Vratislav Florián TOM19029

Štěpánek rozšířil řady TOM S.T.A.N.

Koncem září Tereze a Kubíkovi Šejtkovým přibyl do party brácha Štěpán. Rodičům Kačce a Ondrovi moc gratulujeme a Štěpánkovi přejeme všechno nejlepší!

Tomík č. 107,
listopad 2018

Časopis turistických oddílů mládeže.

Vydává Asociace TOM ČR
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Roztoky.

Tel. 220 910 460, 220 910 314
mobil: 777 322 785

E-mail: ustredi@a-tom.cz,
www.a-tom.cz

Číslo do tisku připravili:

Jiří Chour, Tomáš Novotný,
Zuzana Antošová, Petr Balcer,
Grafika: Jiří Chour

Foto obálka: Jiří Chour

ostatní fotografie: oddíloví vedoucí
Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář
a vracejí se jen na vyžádání.

Náklad 800 výtisků.

Vydání tohoto čísla podpořil
Klub českých turistů.

**Uzávěrka
příštího čísla již
15. prosince 2018**

Česká rada dětí a mládeže rozjela v půlce října tradiční akci 72 hodin, díky které bude republika krátce před svými stými narozeninami o něco čistší a malebnější.

Herberk ve Sloupu slaví desáté narozeniny

Dobové kostýmy, historická vozidla, příjezd panovníka Ferdinanda Dobrotivého, c. a k. písničky, jasné slunce a studený vítr, velocipédy, řízky, hudba, hosté, proslovy ... píše se rok 2008. Říká vám to něco? Vzpomněli jste si?

Pokud ne, dovolujeme si připomenout, že v září (přesně 13. září) roku 2008 jsme slavnostně otevřeli a zahájili provoz herberku Ferdinanda Dobrotivého ve Sloupu v Čechách. Po tříleté -po všech stránkách náročné rekonstrukci - se dveře herberku otevřely nejširší veřejnosti.

Třináctého září proběhlo slavnostní zahájení se vším všudy. Taškařici se nevyhnul ani tehdejší hejtmán Libereckého kraje Petr Skokan.

Do slušivých dobových oblečků se ustrojili někteří členové předsednictva, úředníci ústředí, náčelník spolku, mladí brigádníci, tomíci, vedoucí a přátelé. Zazněly dobové písně a hudba, dorazili velocipedisté...

Herberk jsme zrekonstruovali díky evropským fondům. Od té doby patří k erbovním klenotům našeho spolku. Našlo se samozřejmě i pár škarohlídů, kteří ho měli za příliš nóbl na naše poměry. Inu, herberk vydělal tomíkům za deset let taky nějaký peníz. Koupili jsme díky němu třeba základnu ve Stříbrných Horách...

Správa herberku není jednoduchá, ale výsledek stojí za to. Děkuji všem, kdo se tehdy o náročnou rekonstrukci přičinili, kdo dnes dům udržují a také všem milým hostům.

A jak že to říká Ferdinand Dobrotivý na slavném obraze ve sloupské hale?

Přílišná péče není na škodu.

Tomáš Novotný

